

Bůh připravuje snídani

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 119, 1-2)

1 Blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí Hospodinův zákon.

2 Blaze těm, kdo zachovávají jeho svědectví, těm, kdo se na jeho vůli dotazují celým srdcem.

Píseň: EZ 246 – Pane, dnešek je den chvály

Modlitba

Pane Bože, někdy jsme v modlitbách ztuhlý a těžkopádný. Potřebujeme se uvolnit. Mluvit s tebou. Diskutovat s tebou o svých problémech a strachu. Být jako učedník, ne vzdálený obdivovatel, který tě postaví na piedestal. Tušíme, že tam ty být nechceš. Chceme se radovat z modlitby. Cítit se volně, jako když jdeme na procházku do přírody. Prožívat radost z přebývání s tebou jako radost z dobré hudby. Jsme to my, kdo je těžkopádný, monotónní, sobecký. Prosím, zlidšti nás, proměň nás svým Duchem.

Zouváme si před Tebou boty – naše ambice, odkládáme hodinky – náš rozvrh, sundáváme brýle – naše pohledy na věc, zavíráme pero – naši práci, pokládáme své klíče – naši jistotu, abychom byli jen s tebou, Bože. Po tom, co jsme byli s tebou, obouváme si boty – abychom šly po tvých cestách, bereme si hodinky – abychom žili v tvém čase, nasazujeme brýle – abychom se dívali na tvůj svět, otevíráme pero – abychom zapsali tvé myšlenky, bereme do ruky své klíče – abychom otevřeli tvé dveře. Amen

I. Čtení (Jan 21, 1-14)

1 Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiádského.

2 Stalo se to takto: Byli spolu Šimon Petr, Tomáš, jinak Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků.

3 Šimon Petr jim řekl: „Jdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Šli a vstoupili na loď. Té noci však nic neulovili.

4 Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on.

5 Ježíš jim řekl: „Děti, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli: „Nemáme.“

6 Řekl jim: „Hodte síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.“ Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb.

7 Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „To je Pán!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť – byl totiž svlečen – a brodil se k němu vodou.

8 Ostatní učedníci přijeli na lodi – nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loket – a táhli za sebou síť s rybami.

9 Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb.

10 Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!“

11 Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři; a ač jich bylo tolik, síť se neprotrhla.

12 Ježíš jim řekl: „Pojďte jíst!“ A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán.

13 Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu.

14 To se již potřetí zjevil učedníkům po svém vzkříšení.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 28 - Dar Zákona na Sínaji) – J. Pešková

Jako motivaci použijte motiv turistických značek (abyste učitelům nevzali motivaci k příběhu) – podle značek dojdou, kam mám namířeno, když je přestanu sledovat, můžu zabloudit nebo dojdou někam, kam jsem vůbec nechtěla. Otázka pro děti – jestli se někdy na výletě ztratily. Otázka pro dospělé – podle jakých značek se řídíme v životě? (Tam už je možné nedoříct odpověď a naznačit, že v NŠ to bude taky o značkách...) Pro větší názornost si vyrobte z kartonu ceduli se značkou, jako bývá na rozcestnících.

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 169 – Jak rozkošné a milé

Kázání (Jan 21, 5; 12)

5 Ježíš jim řekl: „Děti, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli: „Nemáme.“

12 Ježíš jim řekl: „Pojďte jíst!“ A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán.

Milí přátelé, milí hosté,

rybolov a snídane. Jako dítě jsem byl rybář a byl to pro mě koníček. A také jsme na to měl čas. Dnes jen tiše zavádím, když jedu kolem řeky nebo jezera a vidím na břehu sedícího rybáře. Člověka, který zahodil všechny svoje starosti do vody a nadějně čeká na rybu, která ho potěší.

Náš dnešní příběh mluví o apoštolech, kteří se vrátili ke **své práci rybářů**. Jsou to **profesionální rybáři**, jenže také jsou jenom lidé. Mají za sebou neúspěšnou noc, jsou unavení, vyčerpaní a hladoví.

Tento doslov 21.kapitoly evangelia podle Jana má charakter **pedagogicky nebo katechetický**. Je určen především křesťanské obci, a především jej autoritám. Takže je určen i současným Kristovým následovníkům, tedy nám. Všimnete si – učedníci se nemodli, neslaví bohoslužby, ale jsou v práci, vydělávají na svou obživu. A protože to byli rybáři, tak lovy ryby – a nejde jim to. Mohli bychom říct, že selhávají ve své profesi, ve které byli nepochybně úspěšní.

Teprve, když do jejich marného úsilí, zasáhne Kristus, z břehu na ně zakřičí, kam mají hodit síť, tak potom teprve jsou úspěšní. Kristus je však neopustil, ale počítá s nimi ve svém plánu.

Zajímavé je, že tou otázkou: „Děti, nemáte něco k jídlu?“ je donutí přiznat **neúspěch**. „Nemáme.“ A teprve zde vzniká prostor pro Kristův zásah. Možná kdyby měli nalovené nějaké ryby, tak jich ani nenapadne poslouchat nějakého chlapa **křičet z břehu**. Je to právě neúspěch, který je zastavil a konfrontoval jej z jejich omezenými prostředky. Vytvořil se prostor pro zásah odněkud z venku.

Rutina, normální podmínky, efektivní život nebo práce nás vždycky do určité míry zbavují potřeby Boží pomoci, nebo Božího vedení. Prostě zvládneme to sami i bez Pána Boha, máme to vyzkoušené.

Příběh o rybolovu nás má možná také zastavit. Možná, že nám klade otázku, zdali to, co děláme, čím se zabýváme, na čem pracujeme, do čeho investujeme svůj čas a úsilí, je skutečně to, co náš život a existenci naplňuje smyslem.

Nejsou při pečlivém zkoumání i **naše sítě prázdné**? Máme, co poskytnout druhým něco k jídlu? Ne fyzicky, ale obecně, z hlediska naplnění smyslu života. Z hlediska našeho bytí tady na zemi, ve společnosti, mezi lidmi. Jsme schopní nasytit sebe i druhé, tím, co děláme, co produkujeme? **Není naše existence jen proháněním vody – oky prázdné sítě**? Možná i moje rodina, přátelé, bližní potřebují od nás něco, čím bych jim mohli pomoci nalézt smysl jejich života. Něco, co nasytí skutečné jejich potřeby, něco pravdivého, opravdového, hlubokého. Možná, že i oni mají v sobě spoustu otázek, chtějí vědět jak a proč žijí. Co jim poskytujeme?

Plytké řeči, banální zábavu, vyprávění o tom, co jsme měli na snídání, nebo kdy jsme se opili? Možná, že jich zahlušujeme **sentimentem, nebo kýčem**. Nebo prázdnými řeči o ničem. Pokud tomu, tak je, je nezbytné si to přiznat, protože v době krize, nemoci, samoty nebudeme mít nic, o co bychom se opřeli. Že nemáme nic k nasycení!

Kristova slova: „*Hodte síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.*“ Znamenají, že On Boží Syn ví, kde se nachází to, co naše **potřeby nasytí, naplní**. Ovšem, jak to zjistíme? Ta situace na jezeře byla jedinečná a byla to situace, která se neopakuje. Každý z nás prožívá jedinečné situace, neopakovatelné, na to není prostě mustr ani agenda, jak to udělat, aby mi Kristus řekl to je důležité, to je podstatné.

Jediné, co z toho můžeme vyvodit je, přiznat si, že naše sítě jsou prázdné a stát o to, aby i nám Kristus ukázal, kde máme lovit.

A pak je tady ta scéna ze snídání. Kristus nám nejenže pomáhá zajistit živobytí, ale ještě nás zve k jídlu. Pán a Bůh zde připravuje snídání, pro své unavené a neúspěšné děti. Slyšíme něžné oslovování učedníku – děti, děťátka.

Ježíš tady sám na břehu připraví ohniště, zapálí oheň, upeče chléb (kde vzal tu mouku), upeče rybu (kde ji ulovil), potom učedníky zve, všichni si sednou kolem ohniště, On láme chléb a podává jim, a totéž s rybou, a oni z jeho rukou berou pokrm na jehož přípravě se nepodíleli.

Bratři a sestry, co nám vlastně evangelium tímto vyprávěním sděluje?

Především to, že ne my sloužíme Kristu, ale Kristus slouží nám. To On se o nás stará, On naplňuje naše potřeby, ať už je to při bohoslužbách, kde sytí to vnitřní, naše duševní a duchovní potřeby svým Slovem, který přenastavuje celý systém toho našeho myšlení, skládá správně priority, odhaluje, co je v životě důležité a naopak marné, odkrývá tajemství lásky a vztahů. Kristus nám slouží tak, že utužuje vše dobré v nás a pomáhá nám odkládat to zlé. A vše se může dít jednoduše **modlitbou, Večeří Páně, společenstvím**, tam nás zbavuje samoty. Jeho péče může být i v běžném životě, civilní, prostá, a tak se podobá scéně kolem ohniště, kde Kristus dává svým přátelům chléb a rybu.

Tohle však nemůžeme brát, jako **automatizmus**. Aby to člověk mohl **zažít a prožít**, potřebuje zjistit, že sám se nenasytí, že nemá, co na ten oheň dát, že nemá vlastně ani ten oheň. Proto každý jeden je pozván k tomu ohništi, které připravil Kristus. Člověk vedle člověka, druh s druhem stojí vedle sebe, aby přijali od Krista to, co jim nabízí.

Už jste zažili někdy takovou situaci, znáte ten pocit, kdy byli naplněny ti nejhlubší potřeby vaší duše? Tvoříme kruh s druhými a Ježíš nás sytí, a my najednou dostaneme **chuť k životu, jinou kvalitu života, novou inspiraci**. Kristus nás i dnes zve, abychom s ním posnídali, v tichu, na břehu jezera, po práci. Máme odložit sítě, sednout si a jíst. „*Pojďte se nasnídat.*“ *Sám Bůh nás zve. Amen.*

Modlitba:

Pane, setkáváš se s námi na březích našeho obyčejného života. S láskou nás přijímáš, povzbuzuješ a dáváš nám dostatek toho, co potřebujeme. Nasycení pokrmem tvého slova a zahřátí ohněm tvé nehasnoucí lásky, ať dokážeme také sytit a milovat lidi, které dnes potkáme. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 204 – Má duše Boha velebí

Večeře Páně

Vyznání vin

Před tebou Bože náš v pokoře a v tichosti myslíme na svá provinění.

- 1) Před Tebou vyznáváme svoje hříchy a pokřivenost našeho života. Jenom tvá oběť na kříži a Boží milost darovaná z lásky nás dokáže očistit. *Každý se svobodně může připojit k tomuto vyznání slovy: **Vyznávám.***
 - 2) Před Tebe předstupujeme s vírou ve tvého Syna Ježíše Krista, který za nás trpěl, zemřel a pro nás také byl vzkříšen. *Každý se svobodně může připojit k tomuto vyznání slovy: **Věřím.***
 - 3) Bůh v Kristu odpouští i nám, a tak i my toužíme odkládat všechn svůj hněv i výčitky a odpouštět těm, kdo nám ublížili. *Každý se svobodně může připojit k tomuto vyznání slovy: **Odpouštím s pomocí Boží.***
- Bůh ze své hojné milosti Vám nabízí své odpuštění, skrze oběť svého Syna Ježíše Krista.

Slovo milosti (1. Petrův 1, 19-20)

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text:

19 On jako beránek bez vady a bez poskvrny

20 byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů.

B. Pozdrav pokoje: na znamení pokoje a odpuštění se navzájem mezi sebou pozdravte: „**Pokoj tobě.**“

C. Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení (1Kor 11, 23-26)

23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to číňte na mou památku.“

25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to číňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Epikléze (modlitba)

Pane, dal jsi nám radost, ve svém díle a z práce tvých rukou se toužíme radovat.

Pane, dal jsi nám naději, která nám ukazuje cestu do bezpečného přístavu.

Pane, dal jsi nám víru, která nás pozvedá v těžkých dobách.

Pane, dal jsi nám lásku, která přemáhá smrt. Za to vše děkujeme. Amen

Pozvání

A tak vše je připraveno. Zváni jsou všichni bez rozdílu církevní příslušnosti. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Přijměte Kristovo pozvání do světa lásky a odpuštění, pravdy a milosrdenství.

Píseň během vysluhování – EZ 147 – Každý den Pán mi sílu dává; EZ 691 Ubi caritas et amor

- Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.

- Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.

Propouštění (1. Petrův 2, 25); (Kol 1, 13-14); (Ř 14, 13)

A. Jeho rány vás uzdravily. ‘Vždyť jste ,bloudili jako ovce’, ale nyní jste byli obráceni k pastýři a strážci svých duší.
„**Jděte v pokoji**“

B. On nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů. „**Jděte v pokoji**“

C. Nesuďme už tedy jeden druhého, ale raději posuďte, jak jednat, abyste nekladli bratru do cesty kámen úrazu a nepůsobili pohoršení. „**Jděte v pokoji**“

Děkováná modlitba

Vzýváme tě, Pane. Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme. Dobrořečíme ti za všechny tvé služebníky a služebnice, kteří o tobě vydávali svědectví. Dej, abychom následovali jejich dobrého příkladu a jednou spolu s nimi byli účastní tvého království. Amen

Píseň: EZ 732 – Do tvých starostí, smutků, úzkostí

Ohlášky

Přímlovná modlitba

Milý Bože, pomáhej nám, abychom se od Ježíše dokázali učit, že setkání s druhými nám otvírá nové obzory milosti. Pomáhej nám, abychom překonávali vlastní omezení a přijímali nové výzvy. Pomáhej nám, abychom při odpovědi na Kristovo oslovení přemáhali nedůvěru důvěrou. Prosíme, abychom v komunikaci s druhými přemáhali strach a lhostejnost a počítali s tvou pomocí.

Skloň k nám své ucho, Bože, pospěš, máme na srdci bolest tohoto světa.

- Prosíme za ty, kdo jsou na útěku před pomstou, před politickým pronásledováním, před válkou, chudobou, před svými blízkými, před svým svědomím, před smutkem, výčitkami svědomí. Ochraňuj je a dávej jim zakusit svou uzdravující blízkost.
- Prosíme za sebe navzájem, za naše rodiny, za naše děti a vnoučata, aby poznávali Krista. Prosíme za všechna setkání, která se konají ve tvém jménu, i za požehnání pro ty, kdo je připravují a navštěvují. Prosíme, abychom jako církve neutíkali před svým posláním a úkolem, který od tebe máme.
- Prosíme, nauč nás, Bože, propojit náš obyčejný život s událostmi života víry. Tak aby víra neztratila svoji krásu a důležitost.
- Přimlouváme se za utišení bolestí zpanikařeného světa, který žije pod tlakem výhrůzek a katastrofických zpráv. Nenech manipulované a vystrašené ve strachu, zmatené ve zmatenosti, sebejisté v bohorovné pýše, rozhádané v hádkách, zklamané ve zklamání.

- Prosíme za všechny, kteří zneužívají současnou oslabenost lidí, zbavuj moci a vyžeň je co nejdál od koryt a pozic, ze kterých můžou škodit

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Slůvko dětí

Posláni (1. Janův 2, 16-17)

16 Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa.

17 A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky.

Požehnání (Nm 6, 24-26)

24 Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

25 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

26 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: EZ 416 – Tvé požehnání, dobrý Otče